

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2017/264 z dnia 14 lutego 2017 r. wyłączającej z finansowania Unii Europejskiej niektóre wydatki poniesione przez państwa członkowskie z tytułu Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) oraz Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW), w części wyłączającej z finansowania Unii Europejskiej kwotę 25 708 035,13 EUR, wydatkowaną przez agencję płatniczą akredytowaną przez Rzeczpospolitą Polską;
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

- Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi zarzut naruszenia art. 52 ust. 1 rozporządzenia nr 1306/2013⁽¹⁾ poprzez zastosowanie korekty finansowej w odniesieniu do wydatków poniesionych przez władze polskie na rekompensaty za operacje niezbiernia plonów w 2011 r. w ramach nadzwyczajnych środków wspierania sektora owoców i warzyw ustanowionych na podstawie rozporządzenia nr 585/2011⁽²⁾, w oparciu o błędną wykładnię prawa, pomimo że wydatki te zostały dokonane przez władze polskie zgodnie z przepisami unijnymi, a w szczególności nie naruszały art. 85 rozporządzenia nr 543/2011⁽³⁾.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 z dnia 17 grudnia 2013 w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, zarządzania nią i monitorowania jej (Dz.U. 2013, L 347, str. 549).

⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 585/2011 z dnia 17 czerwca 2011 r. ustanawiające tymczasowe nadzwyczajne środki wspierania sektora owoców i warzyw (Dz.U. 2011, L 160, str. 71).

⁽³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 543/2011 z dnia 7 czerwca 2011 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do sektora owoców i warzyw oraz sektora przetworzonych owoców i warzyw (Dz.U. 2011, L 157, str. 1).

Skarga wniesiona w dniu 24 kwietnia 2017 r. – Lackmann Fleisch und Feinkostfabrik/EUIPO (Национальный Продукт)

(Sprawa T-246/17)

(2017/C 195/56)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Lackmann Fleisch- und Feinkostfabrik GmbH (Bühl, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat A. Lingenfeller)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Sporny znak towarowy: Graficzny unijny znak towarowy zawierający elementy słowne „Национальный Продукт” – zgłoszenie nr 14 747 513

Zaskarżona decyzja: Decyzja Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 16 lutego 2017 r. w sprawie R 1017/2016-1

Żądanie

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji.

Podniesione zarzuty

— Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) i c) oraz art. 7 ust. 2 rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 27 kwietnia 2017 r. – Azarov/Rada**(Sprawa T-247/17)**

(2017/C 195/57)

*Język postępowania: niemiecki***Strony**

Strona skarżąca: Mykola Yanovych Azarov (Kijów, Ukraina) (przedstawiciele: adwokaci G. Lansky i A. Egger)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie, zgodnie z art. 263 TFUE, nieważności decyzji Rady (WPZiB) 2017/381 z dnia 3 marca 2017 r. zmieniającej decyzję 2014/119/WPZiB w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją na Ukrainie (Dz.U. 2017, L 58, s. 34), a także rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2017/374 z dnia 3 marca 2017 r. dotyczącego wykonania rozporządzenia (UE) nr 208/2014 w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją na Ukrainie (Dz.U. 2017, L 58, s. 1) w zakresie, w jakim akty te dotyczą skarżącego;
- zastosowanie, zgodnie z art. 64 regulaminu postępowania przed Sądem, następujących środków organizacji postępowania:
  - wystosowanie pytań do Rady;
  - nakazanie Radzie zajęcia ustnie lub na piśmie stanowiska wobec określonych aspektów niniejszego sporu;
  - zażądanie informacji od Rady i osób trzecich, między innymi od Komisji, EADS i Ukrainy;
  - wezwanie do przedstawienia dokumentów lub dowodów mających związek z niniejszą sprawą;
- obciążenie Rady, zgodnie z art. 87 § 2 regulaminu postępowania, kosztami niniejszego postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy: Naruszenie praw podstawowych

- W ramach tego zarzutu skarżący podnosi naruszenie prawa własności i prawa do swobodnego prowadzenia działalności gospodarczej. Wskazuje on także na niewspółmierność zastosowanych środków ograniczających.

2. Zarzut drugi: Oczywisty błąd w ocenie

Skarga wniesiona w dniu 24 kwietnia 2017 r. – avanti/EUIPO (avanti)**(Sprawa T-250/17)**

(2017/C 195/58)

*Język postępowania: niemiecki***Strony**

Strona skarżąca: avanti GmbH (Hamburg, Niemcy) (przedstawiciel: Rechtsanwalt M. Bahmann)